

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén a (Mária-főház) bővíti a lap szel-
lemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egyes évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. v. 8 korona

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Telefon sz: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon sz: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 38-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér 4 kr. Gyárosok, kereskedők
és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora 1 frt.
Helygilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyiltéri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Szilágyi és Bánffy.

Valóban mire sem illik annyira Csáky Albin grófnak az a kifejezése, amelyel az elkeresztelési vitában ma elvtársának, akkor még a volt kultusz-miniszter ur erős bírálójának: Győrfy Gyulának beszédét jellemezte azt mondván rá, hogy az tele van megdöbbentéssel, — mint azokra a kormány-párti újság cikkekre, amelyek a pozsonyi eset alkalmából láttak napvilágot.

Soha se hittem volna, hogy ezekből a t. újságokból még a radicalis, a republicanus is kitelik. Már pedig, hogy kitelik, mutatják azok az erőteljes fejtegetések, amelyek ezek az új-
ságok a képviselőháznak a király előtt való tiszteletét feleslegesnek, alkotmányjogi szempontból kerülendőnek hirdetik.

Hát hiszen szívesen concedáljuk mi ennek az álláspontnak a helyességét. Csak aztán méltóztassék levonni annak összes consequentiáit. E consequentiák közé tartozik pedig többek között a pozsonyi tisztelet idejét felvetők és propagálók nyílt, förfias és határozott elítélése.

Mert hát ezek az urak — bárkik is lettek legyen — Önök szerint két-szeresen hibáztak.

Megsértettek egy nagy alkotmány-jogi elvet, amelynek alapján most a t. kormánypárti publicisták is per-horeszálja a tisztelet idejét és ki-tették a képviselőház tekintélyét a mellőzés, a visszautasítás szövegének. Nos hát csak tessék megfermülni az elítélő verdictet.

Ha Szilágyi Dezső rideg desaou-rója, amelyben Bánffy urat rész-eztette, nem tetszik az uraknak, hát egy ilyen verdict által kifejezhetik irá-nyában elítélésüket. Mi tiszteljük a meggyőződéseket, nem gyanúsítjuk az intenciók tisztaságát és főleg nagy el-ismeréssel hajlunk meg az alkotmány-jogi tekintetek iránt tanúsított sus-ceptibilitás előtt. Nem fogunk tehát ellene mondani az ítéletnek. De ne méltóztassanak elhinni, hogy az az íté-let nem fogja sujtani Bánffy urat.

Hisz az alkotmányjog és a nemzet suverenitás tekintéti felesle-gesnek, kerülendőnek mondják a par-lament tiszteletét a korona előtt, ak-or miért nem volt meg Bánffy ur-ban a meggyőződésnek az a bátorsága,

melylyel e tekinteteknek Szilágyi Dezsővel avagy a tisztelet ideje bár-melyik hívével szemben érvényt szer-zett volna? Mért jutottak úgy ő, mint lapjai a feleslegesség tudatára csak ak-kor, mikor azt más helyről és bizony egészen más szempontokból kézzel fog-hatóan demonstrálták előttük?

De éppen ott van a hiba, hogy az alkotmányjogi szempontok csak most jutottak érvényre Bánffy urnál és hi-veinél. A mint az ördög szükség eseté-ben legyet is eszik, akképpen szükség-ből hirdetnek ők most egy kifogástal-anul radicalis álláspontot. Am ezzel nem teszik még nem történetké a történeteket. Nem változtatják meg a tényt, hogy a tisztelet idejét Bánffy ur is acceptálta, hogy lépéseket is tett annak megvalósítása érdekében, hogy tehát bizonyos fokig angazsálta, ma-gát és állását, tekintélyét érte, és hogy a tisztelet ennek dacára és más tényezők részéről jövő vissza-utasítás következtében nem történhe-tett meg.

Hát bizony az ebből folyó hely-zet szégyenletességén, a „Ró z s i, megvetlek“... jelenetének alkotmányjogi fejtegetésekkel és radica-lis elméletekkel felcírázott sceniro-zása mit sem változtathat.

A törvényhozásnak az uralkodó előtt való tiszteletéért bizony mi sem lelkesülünk, sőt lehet, hogy megtesz-szük vala, mit a P. Hirlap, az új radi-calismus egyik előharcosa az esetre jósol, ha a tisztelet megtörtént vol-hogy t. i. hallattunk volna egy pár zokszót a felesleges hodolati cerimonia felett. De ez mit sem változtat a meg-történtek szégyenletessé voltán. Mert nagy különbség van ám még a közönséges pol-gári életben is a között, ha én vala-kinél visitezni nem akarok és ismét a között, hogy midőn a visitet meg-kísértem, mellőztem, visszautasítta-tom az illető által. E mellőzésnek, e visszautasításnak a szégyenét nem fog-ja enyhíteni nálam annak utolagos be-látása, hogy tulajdonképpen nem is kel-lett volna nekem visitelnem.

Igenis igazuk van tehát azoknak, a kik a Pozsonyban történtek által a magyar parlament tekintélyét me-gsértettek állítják.

És a sérelem csak nagyobb lesz az által, ha azok, kiknek a visszautasítás-ban részük volt, mint a t. kormány-párti radikálisok nekik azt most utó-

lagosan suggerálják — a parlament suverenitásának, az alkotmányjognak a szempontja által vezetve eszközölték a visszautasítást.

Mert lehet-e szégyenletesebb mint ha meg kell győződnünk a felől, hogy azoknál, a kikre a parlament tek-intélyének integritása, a magyar alkotmányjog szempontjainak érvényesi-tése rá van bízva, mondjuk — Szilá-gyinnál és Bánffynál — az udvari hopp-mesterek azt az integritást jobban vé-delmezik, azoknak a szempontoknak jelentősége iránt érzékenyebbek?

Ha áll az, a mit a kormánypárti lapok hirdetnek, akkor valóban nem tudhatja már ez a sokat szenvedett, sokszor megalázott magyar nemzet, hogy tulajdonképpen kibén bízzék, és kit köritsen elismerése, tisztelete ér-zelmeivel. Ha ott vagyunk már — és a kormánypárti lapok fejtegetéseiből következtetve ott vagyunk, — hogy a parlament méltóságával inkább tisztá-ban van Hohenlohe, mint Szilágyi és hogy az alkotmányjog tekinteteinek érvényesülésére több garanciával ren-delkeznék az udvari szertartás könyv-ben, a spanyol etikett szabályaiban, mint nagyjaink, vezéreink érzékében és képességében: akkor valóban be-állt reánk nézve a képtelenségnek, a dolgok helyes rendje fejtetön állásának egy olyan kínos és szégyenletes álla-pota, amelyből a kibontakozást csak-ugyan nem kereshetjük egyébben, mint a mi a kormánypárti újságok fejte-getéseinek képezi alapját: a mindent megváltoztató, minden ma uralkodó „tekintélyt“ leszállító radicalis-musban.

„Köszönjük zsidó — mondhatjuk Shakespeare-val a „Pesti Hirlap“-nak és társainak, — hogy erre megtani-tottál!“

Dr.

A nap eseménye.

Budapest, május 21.

A politikai és parlamenti körökben ma is a kvóta ügye és a király döntése foglal-koztatta.

A kvóta nagyságának végleges megál-lapításán kívül a kiegyezési javaslatok tár-gyalási határideje körül forgott ma a harc.

Általános tudva van ugyanis, hogy Bánffy Dezső bárónak igen hajlandó

provizóriumra és még ez időszert is ragaszkodik a nyári tárgyaláshoz.

A kormányban az a felfogása, hogy Badeni grófnak meg kell elégednie azzal, hogy a magyar kormány a junkti-mot elfogadta és a kvóta javasla-tot a többi kiegyezési javaslatok-kal együttesen terjeszti az or-szágyűlés elé.

A tárgyalási junktimot Bánffy Dezső báró egyáltalán nem tartja kötelezőnek és a magyar kormány az az álláspontja, hogy a kiegyezési javaslatoknak az osztrák par-lamentben az őszig való elhalasztása mitsem akadályozza a magyar parlamentet abban, hogy tanácskozásait a nyáron át folytassa és befejezze.

Ezzel szemben Badeni gróf a provizó-riumban látja a kiegyezési javaslatok sikeres tárgyalásának egyetlen garanciáját és mint jó forrásból értesülünk, arra hajlandó, hogy a provizórium csak egy fél esz-tendőre állapittassék meg, mely esetben ugy Budapest, mint Bécsben csak az őszszel kezdenék meg a javaslatok tár-gyalását, melyet legkésőbbben 1898. június 30-ig kellene szentesíteni.

Badeni gróf, ki ma reggel dr. Wiener osztráctanácsos kíséretében Bu-dapestre érkezett, már fél 10 órakor kihallgatáson volt a királynál, a ki előtt azonban csak álláspontját jelezte röviden, mert az audiencia fél óráig sem tartott.

A királyi palotából Badeni gróf egye-nest Bánffy miniszterelnökhez ment, a kinek bejelentette a legfelsőbb kihallgatást és egyszersmind tudatta vele, hogy délután fél 1 órakor együttes kihallgatá-son fogadják őket a király.

Értesítésünk szerint, ezen a kihallgatá-son dől el a kvóta kérdése.

Politikai körökben azt hiszik, hogy a Badeni gróf akarata megköveteli, mert a kvóta kérdésében, mint ezt a Magyarorszá-g elsőnek jelentette, a király teljesen az osztrák kormány álláspontján van.

— 34 sind viel zu wenig!

Ezek voltak állítólag a felsőnek azon szavai, amelyekkel a kvóta-kérdésben az egyik cercla alkalmával álláspontját jelezte.

Badeni gróf különben a ma éjjeli gyors-vonattal visszautazik Bécsbe, valószínű azon-ban, hogy vasárnapra ismét Budapestre jön. Az kétségtelen, hogy a helyzet igen ko-moly.

Jól értesült forrásból egyébként azt is tudatjuk velünk, hogy a kiegyezési ja-vaslatok tökéletesen készen vannak és a kvótáról szóló törvényjavaslatba is ugy-

szólván csak a számot kell beleírni, úgy, hogy ha a tervbe vett provizorium elej-tetnék, a javaslatok Falk Miksaának, a kvóta-bizottság működésére vonatkozó jelentésével együtt már a jövő hét közepéig a Ház elé kerülnek.

A kvóta nagyságára vonatkozólag a ha-tár egyébként mindinkább szűkül.

A múlt héten még erősen kardoskod-tak a szabadelvű pártban a mellett, hogy 34-en túl nem megyünk, ma mársenki sincs, a ki azt merné állítani, hogy a kvóta ki-sőbb lesz 34-8 Lukácsnál.

Azok, a kik a Lukács László állá-s-pontját osztják, bár számuk ma még ismeret-len és nem bizonyos, hogy a szavazatok mér-legében döntő befolyásuk legyen, de tekin-télyben kétségtelenül felülmúlják a Bánffy többségét.

A szabadsághősök emlékezete.

Budapest, máj. 22.

A Budavárbevételeknél elesett honvé-dek lelki üdvéért a krisztinavárosi pébánia-templomban ma délután tíz órakor tartották meg a szokásos gyászmisét.

A templom hajójában díszes ravatal volt felállítva, melyet déli növények s virá-gok egész tömege övezett. A ravatal körül nagy számú viaszgyertya égett. A kóporsón honvédek és kard nyugodott, sarkán pe-dig kis nemzeti lobogók voltak elhelyezve.

A templom tele volt közönséggel.

A szertartást Rostaházy Kálmán plébá-nos végezte Jankura Béla piarista pap sa-gédjével. A gyászmise után a honvédek a serkentyébe vonultak, a hol nevében Balog Sándor elnök lelkes szavakkal mondott köz-önséget a mise szolgálatáért, mire Rosta-házy igen szép beszéddel válaszolva, hosszú életet, meglepedést kívánt a jelenlevő agg honvédeknek.

Délután fél 4 órakor a krisztinavárosi szinkör mellett levő Horváth-kerthben nagy-számu ünnepi közönség gyűlekezett össze. A megjelentek közt ott volt: Justh Gyula, Lakatos Miklós, dr. Tóth János, Hentaller Lajos és Meszlényi Lajos országgyűlési kép-viselők, továbbá gróf Kreith Béla, Kopecz István, Pósa Lajos, Fitzesséry Géza és a Kos-uth négyes, a mely díszes koszort vitt.

Koszorukat helyezték a sírra a függ. és 48-as Kossuth-kör, valamint a függ. és 48-as pártkör nevében.

Kinn a temetőben a gyászünnepélyt a krisztinavárosi szinkör tagjaiból alakult dal-szinkör nyitotta meg, utána Ilyés Balint az öreg honvédek nevében mondott szép beszé-det; Pósa Lajos Honvédek sirjánál ozmít verset szavalta el. Utána Meszlényi Lajos mondott lelkes megemlékezést, mely mind-végig lekötötte a hallgatóság figyelmét.

A kegyeletlen ünnepély ezzel véget ért.

AZ „ELLENZÉK“ TÁRCZÁJA.

1897. május 22.

A vetélytársak.

— Irtá: Sebasi Samu. —

A fonóban vigan pergett az orsó. Mar-czibá a tűzhely körül pipázgatót és mondot-ta a mesét Tündér Ilonáról, az aranyhaju király urfiról, a vasorru bábaról s másféle csoda dolgokról. A leányok körben ülve fon-tak; a legények pedig lesték az orsót. Ha valamelyik leány elejté, bizonyára csók lesz az ára. Anélkül az orsóját vissza nem adják a ki szép szóért is oda adja: pipotya le-gény az.

A mesemondó öreg székely már a vé-gén volt a mondokájának. A vasorru bábat négyfelé vágatta; a hétféltű sárkányokat le-gyilkoltatta s éppen ott volt, hogy „ettek, it-tak, jól lakodalmaztak s holnap legyenek a kigyelmek vendégei...“ midőn a Bíró Juli orója kipördült a kezéből.

Szándékosan-e vagy véletlenül, de biz az vale is megtörtént. A többi leányok kár-örvendve látták, hogy a málé-szajú topron-gyos Csifó Pista kapta fel az orsót, a ki véletlenül éppen a szép Bíró Juli mellett asorgott.

— No Pista csókot kapsz, kiáltották egyszerre több felől.

— A málé siheder vigyorgott és nagy derűteléggel köztörtélt a száját, mintha mondt volna:

— Félre bajusz, csókot kapsz!

Bíró Juli elpirult. Legény tőle csókot még nem kapott s ime most ez a háromfer-tályos követeli. Sőt a jelenlévő leányok kár-örömmel lesik, mikor ő ezt a falu bolondját megcsókolja. A leány reszketett felindulásá-ban és szinte daczosan kiáltotta a legénynek:

— Nem, nem!

— Akkor nincs orsó!

— Tarsd meg hát, kiáltotta Bíró Juli. Tőlem ugyan csókot nem kapsz.

— Muszáj, muszáj zugták a leányok.

— Madaras András, ki eddig a háttér-ben szótlanul nézte a dolgot, egyszerre a siheder mellé dobbant.

— Visszaad mafla, a mig jól van dolgod!

Ugyanekkor Vári Sándor is beleszólt a dologba:

— Már miért adná. Előbb a csók, az-tán az orsó

— A többség ismét megszólalt.

— Igaza van Várnak.

Madaras Andrásnak megvillant a szeme:

— Igaza van!? No hát azért sincs igaza!

Ezzel megkapta az elbámult Csifó Pis-tát az egyik kezével s a másikkal elragadta tőle az orsót. De ebben a pillanatban Vári Sándor keze is fogta az orsót csak nehezen fékezhetette haragját, a mikor mondta:

— Ohó András! Már az csak egy lesz ezután is, a hogy eddig volt. Az elejtett or-sót csókkal szokták visszaváltani.

— Ugy van, ugy van — mondogatták a többiek.

— Nincs ugy! Azért sincs ugy! kiál-totta András és az orsót tartva farkas sze-met nézett Vári Sándorral.

És mig a félig tréfás, félig haragos huzalkodás tartott, a vén leánynak maradt Gál Márta szóhoz jutott; jól esett neki, hogy az irigységét kifújhatja magából:

— Jaj leányok, legények, — nyafogott a vékony hangjával — ez a Juliska nagyon tartja magát. Kevély a lelkem! Azt hiszi, hogy elkopik a szája, ha megcsókol valakit; azt gondolja, hogy világszépe és a ki ránéz, mindjárt megbomlik tőle.

Bíró Juli nem figyelt a vén leány gu-nyolódó szavaira. Visszafojtott lélekzettel nézte, hogy a vetélytársak mint állnak egy-más mellett reszkető tagokkal. András már sápadzott a dühből, mig Vári Sándor erejének biztos tudatában kihívó daczozal vigyorgott ellenfelére. András dühbe hozta Vári gunyos tekintete s haraggal rántotta ki az orsót annak kezéből. De e pillanatban Vári arcát is elfutotta a vér, nagyot dob-bantott a lábával s András vállon ra-gadtat:

— Cziba! rivalt rá mily megvetéssel.

— Eresz, kiáltotta András és fogait összecsiszorította.

— Micsoda? Még rám vigyorigod a fo-gadot mint a vidéki kutya. Lassan a test-tel hé!

Madaras András most hirtelen szembe fordult vetélytársával s gyors mozdulattal torkon ragadta.

Vári felordított s a következő pillá-natban a levegőbe emelte András:

Megeszlek kutya, megeszlek kiáltott, az-tán meglöbálta és a földre sujtotta.

András ugy pattant talpra, mint egy macska s vérbeforgó szemekkel rohant a nagy erejét Várnak, a ki most átnyalábolta a ki-sebb termetű legény s pillanat alatt a mel-lére térdelt. Balkezelével megragadta a ver-gődő András és a jobb kezét ökölre szorítva irtózatossá emelte.

E pillanatban Bíró Juli sikoltva ra-gadta meg Vári Sándor kezét.

— Ne bántsa, ne bántsa rimázkodott és hangja elcsuklott a rémülettől...

A győzelmes legény migerősen tartotta földre tepert ellenfelét, odanézett a Bíró Juliska halálsápadt arcára és dühösen szí-szegette.

— Nem, hadd tudja meg, hogy nekem van igazam.

A leány félig ráhajolt a marezona le-gényre. Izgalmát igyekezett leküzdeni s szinte hizelegre mondta:

— Kigyelmednek van igaza. En is azt mondom. Haggya ezt!

A körülállók — kik eddig vegyes ér-zelmekkel némán szemlélték a viaskodást — egyszerre megszólaltak:

— Lám csak, az a szebb a ki erősebb ugy-e Juliska? No Vári ugyancsak kiütötte a nyeregből András.

— Ha szép, nekem szép, mondotta Ju-liska. Kinek mi köze hozzá?

Vári Sándor e szavakra olyan lett mint a szelid bárány. Eleresztette vetélytársát s még csak haragot sem érzett, már iránta.

Eddig is Juliskáért gyűlölte. De most

azt hitte, megszűnt az ok, a miért haragu-dott. Még szűnni is tudta András, a ki szé-gyenkezve, megalázza és szívében rettetes bosszuérzéssel somfordált az ajtóhoz, hon-nan gyűlölettel tekintett vissza még egyszer s aztán eltűnt a sötétben.

A kedvese elhagyta, a vetélytársa meg-alázta. Valami szörnyű teher nehezedett a lelkére. Bárcsak sirni tudna. De azt se tud. A b-szuállás ördöge ingerli a vért. Ezt nem hagyja annyiba. Bosszút áll, rettetes bosszút.

Egyenesen haza sietett. Otthon a sötétben is rátalált az éles baltájára. Ha ezzel egyet suhint, annak a másiknak szétloccsan az agyveleje. Aztán történnék akármí. Gyor-san surrant végig a néptelen utcán és a Bíró Juliskáék háza tájéka behúzódott a sá-toros kert sötét aljába. Tudta, hogy Vári haza kíséri Juliskát. Aztán itt a kapuban el-bucsuzik tőle. Talán meg is csókolja.

E gondolatra görcsösen szorította meg a fejze nyelét.

Hanem az az utolsó csók lesz.

E pillanatban hallotta a közeledő lép-teket. Szíve hangosan vert, a mint hallga-tódzott. Ugy tetszett neki, hogy nem éppen gyöngéd szerelmes pár hangját hallja. Mikor közelebb érték hozzá hallotta, hogy Vári így szól:

— Hiszen azt mondtad igazam van.

— Mondtam de nem éreztem.

— Édesen hajóltál a vállamra.

— De nem szerelemből.

— Hát hazudtál?

A keleti béke.

Fegyverszünet.

Athen, május 20.

A fegyverszünet tartalmára nem tűztek ki határidőt. A görög csapat második csoportja Krétából Pireuszba érkezett. A volt kanai görög főkonul, a ki a görög csapatok utolsó részének hajóra szállítása után Krétát elhagyta, ide érkezett.

Békealkudozások.

Konstantinápoly, május 21.

A kormány körökre nagy hatást gyakorolt az európai sajtónak, a Fremdenblatt-nak egyetértelműen kifejezett azon nézete, hogy a törökök békefeltételei nem teljesíthetők. A kormány körében ez okból a feltételek enyhítése fölött tanácskoznak, bár ezt befolyásos katonai és politikai méltóságok ellenzik. A nép körében is, eddig feltűnő módon, akadálytalanul, szóban és írásban propagandát csinálnak, hogy minden közvetítés a Görögországgal való béke megkötésénél visszautasítások.

Kréta ügye.

Kanea, május 21.

Hire jár, hogy a krétai nép képviselőit nemsokára gyűlésre hívják össze ideiglenes kormány választására, amely, a mint itt hiszik, proklamálja Krétának Görögországgal való egyesülését. Canevaro tengernagy értesítette a krétaikat, hogy a hatalmak ragaszkodnak a krétai kérdésnek az önkormányzat biztosítása által való megoldásához, hogy azonban, ha ez a kormányforma inpraktikusnak bizonyulna, bizonyos idő múlva megengednék a krétai népek, hogy más javaslatokat tegyen sorsa iránt.

A helyzet Athenben.

Kopenhága, május 21.

A Politiken harsztéri tudósítója Athenből, késő éjjel, a következőket táviratozza: A Ralli-kormány helyzete oly kényes, hogy pár nap alatt valószínűleg lemond. Az estilapok jelentése szerint György király maga megy a hadsereghez, a Furka szorosba. A fegyverszünet híre itt általános és nagy örömet keltett.

Óriási tűzvész a fővárosban.

(Saját tudósítónktól.)

Lapunk zárta után vetített tegnap a következő távirati értesítést:

Budapest, május 21.

A külső váci uton lévő Fodor-féle nagyszabású lakatos gyár ma leégett.

A gyár négy tanoncza a lángok közt lelte halálát. A többi alkalmazott megmenekült.

*

Ma vesszük a következő részletes jelentést:

Budapest, máj. 21.

A külső váci-uton, a főváros e hatalmas gyártelepén, az éjjel egy virágzó gyárat hamvasztott el a gyorsan pusztító tűzvész.

— Hazudtam, mert majd megszakadt a szívem, mikor azt láttam, hogy öt verni akarja.

Madaras Andrásnak lecsuszott keze a balta nyeléről. Most már sirni is tudott a leshelyében tenyerébe rejtette arozát.

— Tréfálsz te Juliska. Adj egy csókot, mondotta Vári, s ezzel a leány dereka után kapott.

Biró Juliska hirtelen kisiklott az ülő karok közül s gyorsan beszaladt a kapun. Csak egy belülről kiáltotta vissza:

— Nem kéne?!

Mikor Vári is eltávozott, András előjött rejtékhelyéből; felemelte a földről Juliska elhullajtott piros kendőjét és önkénytelenül megcsókolta.

A Rode titka.

— Angol regény. —

Az „Ellenzék” számára fordította: AMICA.

I.

(Folytatás.)

(4)

Édes barátom, neked nagyon jó testvéred van.

Felállott, a mint mögötte az ajtó kinyílt, és előre lépett, hogy Rodának köszönjön.

— M. damoiselle, éppen most hallottam a jó hírt, mondá mélyen meghajtva magát. Távozásra viaszthatatlanná tesz bennünket; de a mi veszteségünk egy angol otthonnak fog örömet adni. Gratuláljak annak az angol családnak.

— Monsieur Lefroy, köszönöm! viszonzá Roda, a fejét kissé meghajtva. Örülök, hogy Angliába mentek.

Oly rohamosan következett be a szerencsétlenség, hogy a gyártelepen alvó mintegy 30 főnyi gyári alkalmazottnak alig volt ideje életét megmenteni. Így is négy halottja s mintegy 15 sebesültje van a tűzvésznek, a melynek kiterjedéséről s pusztításáról a következőket jelenti tudósítónk:

Fodor Béla külső váci-ut 126. sz. alatt levő épület, mulakatos és vasszerkezet gyárában az éjjel 1 óra 45 perckor tűzött ki a tűz, a melyet Baki Vince őrt álló rendőrvett először észre. Nyomban fellármázta Király Györgyöt, a gyártelep portását, a ki telefon utján értesítette a központi tűz-őrséget.

Mig a tűzoltók megérkeztek, a tűz őrleles gyorsasággal harapódzott tovább. Nehány perc múlva a gépház tetőzete teljesen lángokban állott. De a fűkevesztett elem még tovább is terjedt, úgy, hogy rövid negyed óra múlva már a kétemeletes épület belsejébe is behatoltak a lángok.

Az épület első emeletén Kecskeméti Zoltán üzlet vezetett lakott, míg a második emelet nagytérképén 24 inasgyerek aludta zavartalan álmait. Kecskeméti üzletvezető a portás és a rendőr lármájára felébredve, még idejekorán kimenekült az égő házból. De a 10—15 éves inasgyerekeket, a kik a napi fűradástól mély álomba voltak merülve, már csak az utolsó pillanatokban, akkor is csak nagy ügygyel-bajjal lehetett felrúzni. Baki Vince, Somogyi Károly, Asztalos Mihály rendőrök, Kecskeméti üzletvezető és Király György portás önfeláldozó elszántsággal igyekeztek megmenteni a második emelet ablakaiban jajveszékő fiukat.

Hozzájuk férni ekkor már nem lehetett, mert a lépcsőház teljesen lángokban állott. Így hát kénytelenek voltak rábeszélni őket, hogy ugráljanak le a szomszédos irodaház tetőzetére. A fiúk nagyrésze meg is tette a veszélyes ugrást, hogy a biztos halált kikerülje. De négynek közülük — úgy látszik, vagy nem volt bátorsága leugrani, vagy nem ébredt fel, — ezek a tűzben lelték halálukat. Elszenesedett holttestekre csak a tűz lokalizálása után akadtak. Reggel 4 holttestet huztak ki az égő zsarátnok közül. A kimenekültek Haber Mátyás és Dudás János személyében agnoszkáltak az összeesetett holttesteket. A másik két holttestet még eddig nem tudták agnoszkálni.

Intendáns és színészek.

A nemzeti színház mai főpróbáján az Esti Ujság közlése szerint nagy izgatottságot keltett egy lapnak az a közlése, a mely szerint br. Nopcsa intendáns egy izben azt mondta, hogy csupán egyetlen fiatal nő van a nemzeti színháznál, a kit ő még nem látott ruhátlanul.

A színháznak azok a hölgytagjai, a kik a fiatal jelzőre jogosan tarthatnak számot, elvannak határozva addig föl nem lépni, a míg az intendáns valami módon elégtételt nem ad.

A fiatal hölgytagok sorába, a kiket a sértés ért, tartoznak első sorban P. Márkus Emilia, Csillag Teréz, K. Gerő Lina, Alszechy Irma, Maróthy Margit, Helvey Laura, Török Irma, Nagy Ibolyka, Vizváry Mariska, He-

gyessi Mari, Ligeti Juliska, Keczeri Irén, Meszlényi Adrienne, Vásárhelyi Vilma, Dóri Margit és Lendvayné.

Azok a hölgyek, a kiknek férfi-védelmezőjük van, egyéb módon is keresik az elégtételt. Császár Imre, Alszechy Irma férje a délelőtti folyamán elment, a hirt közlő lap szerkesztőségébe, s a nyilatkozatot hallott tanuk nevét kérdezte. Ott pedig őt kifogástalan urat neveztek meg, a kik a Nemzeti Színház bálján az intendáns társaságában voltak. Erre Császár azonnal levelet írt Nopcsának, megkérdezvén, hogy igaz-e a fatális nyilatkozat, s ha igaz, hajlandó-e helyt állani érte.

Gróf Festetich Andor, a színház igazgatója, a hír hallatára kocsin sietett az intendánshoz, s fölszólította, hogy nyilatkozzék a dologban, a melyet, nem lévén az intendáns magándolga, nem lehet szintén agyonhallgatni.

Ebben a hangulatban oszlottak szét a színészek és színésznők, a kik közül sokan emlékeznek még a Nemzeti Színház első sztrájkjára, a mely Orczy alatt és ellen történt, a mikor az intendáns bagázs-nak és kaszindli nek nevezte a színház tagjait.

E. U.

Képviselői és egyéb körökben, hol az opera és nemzeti színház hivatását komolyan veszik a mostani intendánsválság idején, újból Zichy Géza grófot emlegetik, a ki egy izben már volt intendánsa az operának s a kit, — mint arra hivatott férfiút — ismét az intendánsi állásban öhajtanának látni. A kormánypart ifjabb tagjai ellenben Fenyvessy Ferenczet emlegetik, mint a jövő intendánsát s a ki már régibb ideje vágyakozik ez állás után.

Mint a „Kel. Ért.” továbbá jelenti, a Nopcsa-ügy folytán a belügyminiszteriumban felelevenítettek egy régebbi tervet is, hogy az opera és nemzeti színház feje maga a belügyminiszter lenne, az opera vezetője pedig egy felelős igazgató. Az ügygyel foglalkozó komolyabb körök e tervet alkalmasnak találják arra, hogy elejét vegyék a mostanihoz hasonló eseteknek s a jelenlegi ügynek is leg-helyesebb megoldását látják benne.

A hét krónikája.

Kolozsvár, máj. 22.

A kik figyelemmel kísérik az eseményeket, azok biztosra vették, hogy br. Bánffy Dezső, miniszterelnök ur a pozsonyi szobor-leplezés alkalmából is, szaporítani fogja államférfiúi babéri számát. A miniszterelnök ur ugyanis egyetlen alkalmat sem szalaszt el, a hol csak teheti, hogy a magyar állam tekintélyen egy hatalmas csorbát ne üssön. És ezen működésére természetesen nagy alkalmakat választ ki. Ilyen alkalom volt a vaskapu megnyitási ünnepély, a hol eltűntette a magyar államot. Szent Péterváron meg eltűntette a magyar királyt. Akkor pedig mikor Zágrábban a magyar zászlót meggyalázták, eltűntette az államhatalom megtörő erejét. Most Pozsonyban megalázta a magyar parlamentet.

Más ember egyetlen eset után sem ülne többé azon a helyen — még akkor se, ha

nagy tehetséggel, pártatlan parlamenti szónoki képességgel ellensúlyozni tudná ballépéseit, de Bánffy Dezsőben a hatalomhoz való ragaszkodásnak akkora hűsége van —, a mi belőle az önértetesség minden parányát kiölte. Göröcsőn ragaszkodik a hatalomhoz, pedig hihetetlenül szűklátókörű s még annyi szónoki izlése sincs, a meennyivel okvetlenül rendelkezni kell meg annak is, a ki egy közönségi gyűlésen beszél. Mikor nem tanítják be a leuczejét, bámulusos pongyolasággal és hihetetlen tapintatlansággal nyilatkozik. Naiv és tudatlan s beszédjei állandóan kacagás tárgyát képezik.

Mikor a pozsonyi botrányról leuczejtetik azt mondja, hogy nem foglalkozott az ügygyel csak úgy tarokkozás közben.

Mikor a szentpétervári sérelemlről beszélnek azt mondja, hogy el kell olvasni a muszka lapokat, mert azok tudják, hogy a magyar kormány mit tett. Mikor a zászló-sértésről van szó, azt mondja, hogy csak háromszáz rongyot égettek el.

Mikor a levéltitok megsértését vonják kérdőre, azt mondja, hogy eldobott papíros volt.

És mégis ott van. És mégis azon a helyen ül. Mekkora süllyedése ez Magyarországon a politikai erkölcsöknek!

De hogy a kormányzati rendszer nálunk milyen helyzetet teremt. Hogy a kormány az ő embereit miképpen ruházta fel minden téren korlátlan hatalommal és miként jogosítja fel arra, hogy e hatalommal vissza is éljenek: azt a budapesti opera példája fényesen igazolja.

A lapok hasáb számára írnak arról a részleteiben pikáns históriáról, melyek Magyarország két első rangú, dusan dotált műintézeténél fordultak elő, az intendáns ur jóvoltából és mindenhatóságánál fogva.

Ezek a históriák eléggé szomorú helyzetet tárnak fel. Mert nemcsak az erkölcsi, de anyagi veszteség is nyilvánvaló. Úgy mondják, hogy a fiatal művészek erőnyei nincsenek kellőleg megőve, de ezenkívül olyanok kapnak állást a színháznál, a kiknek testi bájaiakon kívül más művészi becsük nincs.

Hát ha a lapoknak ez a híre igaz, akkor nyilván való, hogy az intézet anyagi veszteségnek is ki van téve. És mindez miért? Mert fenn kell tartani egy olyan állást, a mely csak pictus masculus, a melyre semmi szükség, mert hiszen intendánsok nélkül bizony jobban megelennének a színházak.

A török-görög háborúnak immár vége. Sok lud dicsőnőt győzött, hogy ezzel a példabeszéddel illusztráljuk a helyzetet, ám de annál jobban dühög a kvóta háború. Badeni, Bilinsky osztrák miniszterek már Budapestre jöttek, hogy ha lehet megszófolják Magyarországot.

Kormányparti emberek se jó szemmel nézik a kvóta-háborút. Jogérzéküket felláztatja a cynikus osztrák követelés. A miniszterek, Bánffy és Jósika kivételével — nem hajlandók belemenni a magas kvóta emelésbe, Bánffy természetesen bármibe beleegyezik. Jósikának pedig körülbelül mindegy. Csakhogy a többi. Ez a bökkenő. És ezért van most megijedve Bánffy Dezső. Attól fél,

kökvital a közepén. Az ablakok felső részén a Dering cizmek voltak láthatók.

A börről borított magas székek hátán ugyan azok a cizmek voltak. Szigorú kinézetű szoba volt; de ezen a reggel a rendtelenség szelleme ment oda. A nagy karoszek, mely rendesen a fal mellett állott, a tűz elibe volt buzva; egy nyitott könyv feküdt a padozaton; valami kötés volt az asztalon, de a gombolyag a padozatra esett, hol egy felér macska játszott azzal; egy csomó virág volt pongyolán a Deringné íróasztalára dobva.

Deringné a gazdasszonyával való napokai értekezésről beszélve, felhuzta a szemöldökeit midőn mind ezeket meglátta. Egy kis engedékeny mosoly a szigorú arczán, mi azt csodálatosan szelídítette, kezdet rendet csinálni e szobában. Még nem végezte be a munkáját, midőn gyors léptek zaja halzott a kötérszobában, egy vidám hang dalolásának a kíséretében; Deringné az üvegajtó felé fordult, mogorva arczot próbált csinálni, midőn a leánya két szemének nevető tekintetével találkozott.

— Atyám, nyissa ki az ajtót! kiáltá egy csengő hang. Olyan hideg van, hogy féltem meg vagyok fagyva! — Hamar! hamar!

— Édes Marim, bánszor mondjam, hogy azt a frivol dalt nem szeretem töled hallani? — mondá Deringné, a mint az üvegajtón leányát bearsztette.

— Azt a dalt — melyik dalt? Oh, elfelejtettem! Az előbb hallottam Jankótól és megtanultam. — Anyám, hol van a kötés?

— A munkákat az asztalon találtam és a gombolyagot a macska karmai között. Te rendetlen gyermek, szeretném tudni, hogy melyen háztartás leszel az a tiéd? — Anyám, Jankó egy kutya kölyköt hozott nekem — mondá Mari, a kandalló

hogy elveszti a miniszterséget, a mi rá nézve minden elképzelhető csapásnál nagyobb volna. Krónikás.

A sajtószabadság.*

Irta: Meszlényi Lajos.

Ad notam: „Kossuth Lajos azt üzenté”.

Tépi a tavasz virágát,
A magyar nép szapadságát.
Ármánynak nem nyitunk ajtót,
Nem hagyjuk a szabad sajtót,
Éljen a haza!

Nem hazafi, nem is magyar,
Ki jogot feladni akar,
Szabad sajtónk bárholgy kéri,
Nem adjuk oda, Erdélyi!
Éljen a haza!

Ezeruyolcszáz nyegvenyolcszáz
Ama dicső szép napokban,
Szent volt-e jogunknak bére,
Ezért hullt a honfii vére.
Éljen a haza!

S most ha lehet, elvonnék,
S még provizórt kérvén,
Ismerjük a sárczelb notát:
Jogot venni — s adni kvótát.
Éljen a haza!

Fel hát! Népgyűlésre megyünk,
Bánffy Dezső jöjjön velünk,
Hozza el a kibez hadát,
Hadd hallják meg a nép szavát.
Éljen a haza!

Ez azt zugja a fülökbe:
Ha van még vér a szívökbe,
Ne vegyék el a nép jogát,
Szabadsajtónk szabadságát,
Éljen a haza!

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, május 22.

— Május a májálisok hónapja eddigél nem viselte magát úgy, a mint a zöld farsang saisonja azt megkívánta volna. Sok volt az eső, az iskolák ifjúsága lehangelve tekintett a tervbe vett májálisok elé. Nagy okuk volt félni attól, hogy a legkedélyesebbnek ígérkedő mulatság is alaposan elázhatik és vége lesz a jó kedvnek, a mely a zöld mulatságokon még fesztelebbről uralkodik, mint a meleg párazatu bátermekben. Ma azonban kilátás van mégis, hogy május megembereli magát és a Lövvölde hangos lesz a Dorottya és Rongyos-egylet által rendezett gyermek májális vidám szívjától. Az idén ez kezdi meg a májálisok sorozatát. Aztán a katholicus, az unitárius főiskolák ifjúsága rukkolt ki. Csupán a reformátusok komolyodtak meg. Ők már turistakodnak a májális helyett. Elmennek Tordára, a mi szerintünk bőlebb eszelekedőt, semhog a hasznáról meggyőződhetnénk. Egy vidám májálissal tehát az idén kevesebb lesz.

— Exhumálás. Rejtélyes és szenzációs hír kelt szárnyra Kolozsvárt. Ezélt 1896.

*) A Budapestben holnap tartandó népgyűlés alkalmára.

előtt levő szőnyegre leülve és a macskát az ölébe kapva. — A Bruno kölyke — olyan gyönyörű kis jószág!

— Tehát Jankó itt van?

— Igen; atyámmal az istállóba ment. Villásreggeliire itt fog maradni.

— Adrián várom.

— Sebaj, lesz elég mind ketőnek, — mondá a leány könynyedén.

Mari csinos leány volt, kicsi és szabályosan finom, puha barna haj hullámmal a halántékai körül, a legkedvesebb és vidámabb kék szemekkel, melyek most pajzánul mosolyogtak a mint az anyjára nézett.

— Anyám, én marasztaltam itt Jankót villásreggeliire — folytatá; szükségem van rá hogy mulattasson.

— Édes Marim!

— Anyám, úgy e Adrián nem szereti Jankót?

— Természetes hogy Adrián nincs megeledeve vele, — viszonzá Deringé szárazon.

— Mari a macskája fület húzgálta.

— Szegény Jankó! Cizusukám, úgy e mi meg vagyunk vele elégedve? Még azt se bájuk, hogy szekundát kapott Oxfordban, és adósságot csinált, és a tanítójával meg hasonlott. — Anyám, ha én mentem volna Oxfordba, én is szekundát kaptam volna, nyakig volnék az adósságban és a tanítómással összevesztet volna.

— Az ilyen könnyelmű beeszedek nem szeretem hallani, — mondá Deringé komolyan. Nem szeretném ha Adrián halna.

A Mari szemei szikráztak.

— Lissuk csak — Adrián három egygyest kapott — úgy e? De az réges réges volt — századokkal ezélt!

(Folytatása következik.)

427. (4-4)

A m. kir. Osztálysorsjegyek

FŐELÁRUSÍTÓ HELYE

Erdélyi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság

Kolozsvár, főter (Szathmáry-ház.)

Köztudomás, hogy a magyar korona országainak területén f. é. október hó 1-ével a kis lottót teljesen beszüntetik s helyébe a sokkal nagyobb nyereségre való kilátással bíró, **állandó**

Magy. kir. szabadalm. Osztálysorsjáték

lóp, mely más országokban már régen meghonosodott és általános kedveltségnek örvend.

Egyrészt az, hogy a nagyközönség, a mely mindaddig különféle játékokban próbált szerencsét, nemsokára felfogja ismerni az osztálysorsjáték előnyeit és szívesen fog benne részt venni, másrészt az a körülmény, hogy az osztálysorsjegyek nagyrésze már a külföld számára vétetett meg, arra enged következtetni, hogy a rendelkezésre álló sorsjegyek

gyorsan fognak elkelni.

Bizonyosra vehető továbbá, hogy a sorsjegyet jóval a húzás előtt ráfizetéssel fogják keresni, amint ez a porosz osztálysorsjátékoknál már gyakran fordult elő, miért is indítatva érezzük magunkat, hogy az Első magyar kir. szabadalm. Osztálysorsjátékra

előjegyzéseket

már a mai naptól fogva eredeti árakon átvegyünk.

Minthogy készletünk minden valószínűség szerint gyorsan fog el fogyni, kérjük a t. közönséget, hogy a

bejelentéseket 8 nap alatt

velünk közölni szíveskedjék. — Nyerési esély igen nagy, mert

100.000 sorsjegy közül

50.000 sorsjegynek nyernie kell,

így tehát minden második sorsjegy nyeremény. A főnyeremény, a legkedvezőbb esetben, egy millió korona, míg a legkisebb nyeremény is jóval nagyobb a sorsjegy beszerzési áránál. Hónapok óta egy húzás lesz. — Az első húzáshoz (osztályhoz) következő eredeti árakon adunk sorsjegyeket:

Egy egész eredeti sorsjegy 6 forint.

„ fél „ 3 „

Egy negyed eredeti sorsjegy 1 frt 50 kr.

„ nyolczad „ 0 „ 75 „

Erdélyi Bank és Takarékpénztár Részvénytársaság

ALKALMI VETEL!

Már a második nagy parti áru küldemény érkezett a tavaszi időnyre

Legújabb és legjobb minőségű ripszek, métere 28 és 30 kr.
Legelőcsés kivitelű finom ripsz pikék 30, 33 és 35 „
Egész finom atlasz szaténok, métere 34 krtól feljebb.
Beszövött batiztok és cretonok, (egész uj!) métere 30 krajczár.
Mosható Cretonok és szövészek, métere 18 krtól 30 krig.
Legújabb női ruhaszövetek métere 35 krtól 3 frtig.
Csinos kivitelű nap és esőernyők 1 fttől 8 forintig.

Vásznak, Sifonok, ágy-garnitúrok, szőnyegek, béléseművek, harisnyák stb.

Mindezekből óriási választék.

Maradékok vételére alul. **Novák Albert,**
Videkre minták bérmentve. (Hid-utca, Fereny-palota.)
401. (4-*)

Mélyen leszállított gyári árak!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy építkezés miatt

Kolozsvárt, főter 33. sz.

FRANK KISS JÁNOS FIAI

üzlet felosztási! üzlet felosztási!

üzeg, porcellán és lámpa készletet

gyári árakon alól mélyen leszállítva árusítjuk el, ezáltal mindenkinek kedvező alkalmat nyújtunk szükségletét legelőnyösebben beszerezhetni.

Kérjük tehát a t. vevőközönséget, hogy ne mulassza el ezen kedvező alkalmat felhasználni és minket b. megrendeléseivel megtisztelni.

Videki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel

875. (6-x) **Frank Kiss János fiai.**

Mélyen leszállított gyári árak!

MEGÉRKEZTEK

a tavaszi és nyári időnyre:

női-, férfi- és gyermek-czipők

legtartósabb és legszebb formában.

NAGY VÁLASZTÉK ÉS OLCSÓ ÁRAK:

férfi és fiu posztó- és szalma-kalapok, női és férfi fehérneműk, nyakkendők, nap- és eső-ernyők, séta-pálczák, parfümök, kosarak, utazó bördöndők, faldiszek és gyermek-kocsikból.

„KORONA-BAZÁR”

Belmagyar-utca 3. sz. 300. (6-6)

Mily elkerülhetlenül szükséges a szőlők permetezése, az elmúlt évadban bizonyult be, midőn csak a permetezett szőlők nem mentek tökre.

Ezen elérhetősére legjobbnak bizonyult **Mayfarth Ph. és társa**

szabadalmazott

önműködő SYPHONIA

szőlővessző

és növénypermetezője, mely az oldatot szivattyúzás nélkül ön-működően a növényekre permetezi.

Ezen permetezőkből már sok ezer van használatban és számos dícsérő bizonyítvány mutatja kitűnő voltát valamennyi egyéb rendszerrel szemben.

Ábra- és leírás rendelkezésre áll:

MAYFARTH PH. és társánál

mezőgazdasági gépek, különlegességi gyár borsajtók és gyümölcs-értékesítési gépek részére,

Bécs, II/1. Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzék és számos elismerő levél ingyen. — Képviselők és ismételtelők kíváncsok. 353 (3-6)

Távíratcim: REIMANN KÁROLY Kolozsvár

Reimann Karoly

Kolozsvárt,

a Benigni-palota átellenében.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni az évre bízásáról

hazai és külföldi márványaim,

ugyszintén Bémis, Schwéd, Bajor és Porosz gránátai, továbbá Syenit, Diorit, Labrador, Gabró stb. első osztályú sarkköveim nagyon szép választékban megérkeztek; s miután már 9 éve hogy a legnagyobb sarkkövgyárosoktól szerzem be készletemet, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a n. é. közönséget a legjutányosabban szolgálhatom ki.

Továbbá raktáron tartok saját termelésű Bácsoroki mész-kő sír-emlékeket; elvállalok bármiféle nagyobb szabású épület-munkákat, sírszegélyeket vasráccsal vagy anélkül és durva anyag szállításokat Bácsoroki köveimből nagy mennyiségben is.

Rajzokat ingyen és bérmentve küldök.

Ügynökök mellőzése végett kíváncsokra személyes felvilágosítás-sal is szolgálok.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, kiváló tisztelettel:

REIMANN KÁROLY,

kőfaragó mester és sarkköv-raktár tulajdonos.

294. (14-20)

A legértékesebb és legkedveltebb

Kolozsvárt, Főter 9. sz. a.,

(a báró Jósika-palotában)

NAGY JÓZSEF

üzeg alatt (1852. év óta) fennálló

ÉKSZER-ÜZLETBEN,

a mely különös gondot fordít arra, hogy áruai a legjobb minőség és a legszolidabb árak mellett a legkényesebb igényeket is kielégítő kiváló ízléssel s az időnkénti újdonságokra való figyelemmel legyenek megválasztva, mindennemű

drágakő-, gyöngy-, email-, arany- és ezüst árak

a legjutányosabb árán és legdusabb választékban kaphatók.

Kiválóan nagy raktár: gyűrűk, függők, karékek, hajtűk, broszok, melltűk és amulettekben, colliék, zsuszuk, női- és férfi órák, lorgnet, óra és nyak-láncok; továbbá ezüst asztalkészletek, asztaldiszek, evőeszközök, kelyhek és serlegekben, tálcák, kannák, poharak, gyertya-tartók, zsirandolók, ezüst fogantyús séta-pálczák, dohány és szivartárczában stb. stb.

Elvállal az üzlet és kiváló gonddal teljesít mindennemű — e szakmába vágó — javításokat.

Teljes értékben megvesz vagy új áruval becsere-
lél régiségeket, valamint ócska arany- és ezüst tárgyakat és törmelékeket.

Videki megrendeléseket — nagyszámu vidéki vevőire való tekintettel — a legpontosabban teljesít. 376. (4-20)

Legjutányosabb és legdusabb

Szeszgyár, finomító és gőz-téglagyár M.-Vásárhelyt.

Nagyérdemű építési vállalkozók, építettő közönség szives figyelmébe!

Medgyesfalvi gőz-téglagyárunkban

előállított kiváló minőségű

Keranit, Travers, nyers építményű téglák,

ugyszintén

egész könnyű új mintájú fedélcserép,

valamint

összes különleges téglából

állandó raktárt tartunk helyben, Nagy-utca 32. szám alatt levő Rum, Likör-gyári és szeszgyárudai raktár-helyiségünkben,

a hol ezek bármikor megtekinthetők és bármely mennyiségben felette jutányos árban beszerezhetők.

Báró BORS és TÁRSA,

szeszgyár, finomító, gőz-téglagyár, ezüst-, íksz- és rum-gyárak

Marosvásárhely — Kolozsvár.

Szesz nagykereskedés Nagy-utca 32. sz.